

bi si pa kak stotak za stara leta ali pa za svoje otročiče prihranil, o tem še misliti ni.

Semtertje se pretuhtuje vprašanje, kako bi se nam kmetom vendar pomagati dalo. Povdarja se, da bi nas posebno dobra sadjereja zopet na noge spraviti znala. „Seveda“. bode marsikateri dejal, „ne bilo bi napačno, če bi človek na svojem zemljišči prav obilo sadja pridelal; toda treba je mnogo drevja nasaditi, cepiti, oskrbovati, kar zahteva mnogo časa in dela. Eh, pa človek bi še sadil in cepil, pa le šembraj, ko časa ni! V jeseni imam dela čez glavo, v spomladi pa zopet!“ Drugi zopet pravi: „Kaj bom sadil in se trudil, saj sadū tako več dočakal ne bom“. Prazen izgovor jeden, kakor drugi.

Pomisli, sadjereja ni samo za kratek čas, ali morebiti samo zaradi lepšega, ampak pametna sadjereja je steber kmetijstva, ona ti obeta nove, bogate dohodke, s kojimi si bodeš lahko olajšal svoj težavni stan. Glej, ti imaš morebiti dvajset, trideset ali še več oralov plodovite zemlje, ali vendar rase na vsem tem prostoru morebiti kacij dvajset starikavih, malovrednih dreves, pa je še toliko prostora, kjer bi lahko drevje raslo, da, še prav lepo bi se prodalo! Bi-li ne bilo prijetno, ko bi bili ti prazni prostori, ki ti sedaj skoro nobenega dobička ne dajo, s sadnim drevjem obsajeni, koja drevesa bi še tebi ali vsaj tvojim otrokom žlahtno sadje roditi začela? Saj za drevesce se hitro prostorček najde, in mali trud, ki ga vsajenje zahteva, poplača se stoterno. Potem pa, kakšno veselje, kak ponos, kadar bodeš vžival od lastno vsajenih dreves plemenito sadje, boljše, kakor ono, kojega ti stara zanemarjena drevesa rodé. Ponosen bodeš na svoje delo, ki ni samo koristno, ampak tudi lepša tvoje domačijo! Saj je vendar dobro oskrbovan kmetški dom, ki je okoli in okoli s sadnim drevjem lepo obdan, res pravi zemeljski raj!

(Konec prih.)

Sejmovi. Dne 2. novembra v Mariboru, v Lesičnem, v Stradnu in v Vitanji. Dne 3. novembra v Radgoni in v Pišecah. Dne 4. novembra v Lučanah in v Imenem (za svinje), pri sv. Barbari v Halozah. Dne 5. novembra v Gradci in na Bregu v Ptuj (za svinje). Dne 6. novembra v Lembergu, v Št. Lenartu v slov. gor., pri Novi cerkvi, pri sv. Vidu nižje Ptuja, v Brežicah in na Retici.

Dopisi.

Iz Savinjske doline. (Lahkovernost.) Svet je dandanašnji poln zvižaje in goljufije, tako da, človek skoro ne vé, ali bi verjel, ali ne, kar se mu pripoveduje. Pripoveduje se pa tudi današnje dni skoro toliko laži, kakor res-

nice, pa tudi tiska se dandanašnji laž, tudi po nekaterih časnikih se dokaj neresnice in krivice bere, osobito po nemčurskih. Nekaj časa sem sliši se med priprostim kmečkim ljudstvom govorica, da rajni cesarjevič Rudolf že živi in kot priprosto oblečen in nepoznan človek po svetu hodi ter ljudstvo „razglikuje“, da bo po tem cela Avstrija enaka v bogastvu, da ne bi bilo ne velikega bogatinca, pa tudi ne velikega siromaka. Ne ve se še prav nič, kdo da je prvi to med svet poslal; pa vendar, kakor vsaki laži prerok, kr kako neslanost v svet kvasi, še najde kakšnih bedakov, da mu verjamejo, tako je našel tudi on mnogo takšnih prismuknjencev, to pa večinoma, kakor sem prej rekel, le med priprostim neukim ljudstvom, da mu verjujejo in to neumnost dalje in dalje pravijo. Mnogo je še namreč med ljudstvom neukih ljudi, kateri nikedar nobenega časopisa v rokah nimajo, malo tudi drugih knjig preberajo in toraj nič drugega ne vejo, kakor kar med seboj izvejo. In je tudi še dandanašnji takih, ki nič brati ne znajo. Taki ljudje si mnogo reči med seboj pripovedujejo, ne vedoč, ali je resnica ali ne, in če kakšna novica pride med svet, tedaj jo taki hitro dalje in dalje raznesejo in tako še mnogo krat, kakšnega učenega človeka premotijo, da jim na prvi hip verjame. Dragi bralci moji, ki to berete, morebiti ste že tudi vi slišali kaj o tem; ako še pa niste, če vam začne kateri takih lahkoverničev, kaj takega pripovedovati, povejte mu, kar se vam zdi in ga podučite, da nebo takih neslanosti verjel in jih dalje pravil. Če vam pa ne verjamejo, tedaj še jim pa posmehnjte; kajti mnogi so tako trdoverni in trdodučni, naj jim človek pravi in jih podučuje, kakor hoče, vedno le svojo trdijo in trobijo. To so pa večinoma le taki, ki nikdar nič ne berejo ali pa še brati ne znajo.

Iz Podčetrka. Zopet je smrtna kosa dospela enega v najboljših letih svoje dobe, že krije gomila nam dragega Franca Jeraja, tapecirarskega mojstra, sina vpokojenega nadučitelja Matija Jeraj v Braslovčah. Letošnjo zimo je še v Braslovčah v različnih prostorih pomagal v gledališčih igrati, je k temu tudi vse prostore večidel sam okinčal, ali žali Bog, se pri tej priložnosti prehladil in je vsled tega jetiko dobil. Če tudi so si zdravniki prizadevali njega ozdraviti, bilo je vendar vse zastoj! Bolan se je pred petimi tedni preselil k svojem svaku, nadučitelju Slemenšek v Podčetrtek, da bi tamkaj okrevale, ali človek misli, Bog pa obrne. Našel je tamkaj večni počitek, po devet-mesečni mučni bolezni je dne 18. oktobra t. l. spreviden s sv. zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspal. V torek smo ga spremili k večnemu počitku. Bil je ranjki dober katoličan in zvest narodnjak, zaradi tega obče spoštovan. Če tudi v Podčetrku nepoznan, je bila vdeležitev pri

pogrebu vendar brojna. Nagrobnice so mu zapeli g. šolski vodja Zemljič s svojimi pevci in malo katero oko je brez solz ostalo. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Celjskega okraja. (Stroški.) Davkoplačilec bi se zamogli žepi nekoliko zakrpati in treba bode gledati na to, da se stori kaj v tem oziru, sicer obnemoremo, kajti stroški so previsoki in v časih nepotrebni. Tako n. pr. semtertje pri razširjevanji šol. Meni se dozdeva, da ga ni povsod potreba. Temu se da drugače pomoči. Slabotni otroci niso v stanu brez največjega truda do in popoldne v šoli zdržati. Popoldne zehajo in dremljejo eden za drugim ter zaspijo, če se njim ne pripoveduje kaka povest, ali če se ne poje ali telovadi. Ni čuda, saj še odrasli si radi počijemo. Menda bi se za večo brihtnost in zdravje otrok bolj skrbelo, ko bi imeli poldnevni poduk. Če smo se poprej, tega še ni tako dolgo, kaj naučili, ko smo po pol dneva v šolo hodili, ali ni tudi zdaj to mogoče, po nekaterih krajih tudi potrebno? Skušnja nam potrjuje, da je. Na nekaterih shajajo ž njim, zakaj torej po drugod ne? Kar je najpotrebnejše, tega bi se naj naši otroci učili. Ker pa je vsega preveč, zato se nobenega ne privadijo posebno dobro. V šolska naznanila poglej in vidiš tudi pri učencih, ki v višje razrede že več let zahajajo, dolgo vrsto slabih redov: komaj zadovoljno (kzd.) in nezadovoljno (nzd.) Manj reči tedaj učiti in tiste natančneje! Ko bi se po pol dneva učilo, to bi še bilo dobro za davkoplačilce. Potrebovalo bi se veliko manj, v časih jako dragih novih poslopij, pa tudi potnih stroškov k zunanjim šolam. V novem času so jeli fantiče in dekleta ločevati ter so za dekleta že tu in tam posebna šolska poslopja. Kjer se to lahko, naj se izgodi, je dobro. Malo pa pomaga fante in dekleta v posebne šole ločevati, dokler se krčme, plesi, koncerti množijo ter se premalo pazi, kod in s kom se odrasla mladina shaja. To so vam pač hujši viri malopridnosti!

Iz Smarijskega okraja. (Kraj ceste.) Smarijčani so se že zbudili, da vejo, kod jim lahko zemlja kaj vrže. Taki lepi dve vrsti sadnega drevja se vlečete od trga do Zupančičeve gostilnice, da jim gotovo lepih desetakov vržete. Gola rebra pa kažejo kraji za cesto od sv. Vida proti Celju. Koliko dobička bi neslo, ko bi se nasadilo drevja, postavim od sv. Vida proti Grobelnemu, ali od ondi naprej mimo sv. Ahaca, mimo Bezovja blizo Šentjurskega trga, in zopet na oni strani na večih krajih proti Teharjam. Poskusite!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Razprave v državnem zboru o proračunu so malo zanimive.

Mladočeski poslanci govorijo sicer veliko, toda nihče jih ne poslušaja, še manj pa, da jim kdo kaj odgovarja, k večjemu se jih usmili še kak minister, ne mara, da še celo grof Taaffe, ali kar jim pové, ima malo da ne podoba lahke šale. — Vlada upa, da bodo razprave o proračunu že do 9. novembra v drž. zboru pri kraji. Isti dan snidete se pa že tudi delegaciji in vlada dobi tedaj v njih dela do volje. — „Klubu konservativcev“ se je število udov za dva znižalo ter sta predarilska poslanca stopila iz njega, pravi se, da zato, ker je v klubu preveč slovanskih poslancev. No, nekaterim Slovencem pa se dozdeva, da se stori v njem premalo za slov. idejo. Kdo naj tu razsodi? — Poslanec dr. Hofmann se je pritožil v drž. zboru, da je na Štajarskem v drž. službah preveč „plemenite gospóde“ ter da dobi ta gospóda lažje in prej višje službe, kakor drugi gospóde, v katerih ne teče „modra kri“. Koliko je resnice na tej pritožbi, to sicer nam ni znano, ali grof Taaffe mu gotovo ne ostane odgovora na dolgu. — Načrt nove železnice na Koroškem iz Podkloštra v Št. Mohor je že izdelan in če se potrdi v trgovinskem ministerstvu, utegne se že prihudnje spomladi delo za-njo pričeti. — Zborovanje podružnice sv. Cirila in Metoda v Kotmari vasi se je vršilo neki jako sijajno in vidi se, da narodna stranka napreduje tudi v okolici Celovca. — Na Kranjskem so si še „mladi in stari“ vedno v laséh in da-si to vsakdo obsoja, vendar ne seže nihče vmes ali pa prav nerodno, kakor tovej nekdo v najstarejšem slov. listu. Škoda dobre stvari! — Mestni volilni skupini na Notranjskem ponuja mlado „Slov. društvo“ za dež. poslanca J. Lenarčiča, trgovca v Vrhniki. — Na Primorji toži se slov. ljudstvo čez laške mladeniče, ki prihajajo iz Gorice med kmete zabavljat, ne da jim to more ali hoče gosposka zabraniti. No to je še menda ji vendar-le mogoče! — V Nabrežini nad Trstom so odprli klesarsko šolo in se uči sedaj še 70 mladeničev te za one kameniti kraje važne obrti. — Tudi v okolici Trsta se jim je trsna užica že vtihotapila, vsled tega se od ondot ne sme več trsje izvažati. — Kolikor se sodi iz dosedanjih volitev volilnih mož, bode na Istri izvoljen v državni zbor vrli Hrvat, dr. Laginja, da-si dela lahonska stranka na vse kriplje za svojega Polesinija. — Pravi se, da bode v saboru ali deželnem zboru v Zagrebu letos hudih razprav, ker že tudi „narodni stranki“ ni ban Khuen-Héderváry več po volji. — Ogerski državni zbor ima že blizo nove volitve in tedaj se lahko umeje, da se pripravljajo že vse stranke za-nje. Ni pa dvoma, da dobi vlada večino tudi v novem zboru.

Vunanje države. Redka je država, v kateri bi ne bilo framasonov, ali tako drznih, kakor jih živi v Italiji, nima brž nobena. To